

**Anna
Bitner-Wróblewska, Małgorzata
Karczewska, Maciej
Karczewski, Grażyna Iwanowska**

**Paprotki Kolonia, st. 1, gm. Miłki,
woj. suwalskie, AZP 21-73/-**

Informator Archeologiczny : badania 30, 182

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

w jego otoczeniu natrafiono na kilkanaście fragmentów ceramiki. Poza opisanym obiektem nie stwierdzono żadnych innych śladów trwałej okupacji terenu, nie stwierdzono też materiału zabytkowego na hałdzie wykopu fundamentowego. W związku z tym przyjąć należy, że inwestycja zlokalizowana jest na południowym lub południowo-wschodnim krańcu stanowiska, przy czym w jego obrębie znajduje się jedynie skrawek północny planowanego budynku. Przemawia za tym nie tylko ubóstwo materiału, ale także jego lokalizacja w części północnej. Jeśli obiekt odkryty w trakcie wykopalisk był rzeczywiście związany z produkcją hutniczą, to poświadcza to dodatkowo położenie inwestycji na skraju osady, zwyczajowo bowiem tego typu obiekty produkcyjne lokalizowano na skraju terenu osadniczego.

Konkludując należy przyjąć, że w trakcie badań uchwycono południowy skraj osady, której centrum, zgodnie z wynikami badań powierzchniowych S. Woydy oraz wykopaliskowych W. Migala, znajduje się na północny zachód od badanej inwestycji.

PAPROTKI KOLONIA, st. 1,
gm. Milki,
woj. suwalskie,
AZP 21-73/-

- cmentarzysko kultury bogaczewskiej (młodszy okres przedrzymski, okres wpływów rzymskich i wczesny okres wędrówek ludów)

- cmentarzysko grupy olsztyńskiej (późny okres wędrówek ludów)

Badania wykopaliskowe przeprowadzone przez mgr. mgr. Annę Bitner-Wróblewską, Małgorzatę Karczewską i Macieja Karczewskiego, z udziałem mgr Grażyny Iwanowskiej. Finansowane przez PSOZ. Piąty sezon badań. Prace koncentrowały się w południowej partii cmentarzyska, kontynuowano też rozpoznanie części zachodniej skupiska grobów oraz założono niewielki sondaż po drugiej stronie drogi przecinającej wzgórze, na którym zlokalizowane jest stanowisko. Łącznie przebadano powierzchnię około 140 m².

Odkryta w latach ubiegłych, wyeksplorowana obecnie do końca ziemianka jest zapewne związana z pozostałościami okopów z czasów I wojny światowej. W wykopie sondażowym poza jednym drobnym fragmentem ceramiki nie odnotowano materiału zabytkowego. W części południowej odsłonięto 19 grobów ciałopalnych i 10 obiektów. Większość pochówków to groby popielnicowe, jedynie 3 były jamowe. Znajdowały się one w południowo-wschodniej części badanego obszaru, przy czym brak tam było pochówków popielnicowych. Wśród obiektów zidentyfikowano ślady stosu pogrzebowego, funkcja pozostałych jest niejasna (niektóre jamy mogły być związane ze stosem). Pozyskany materiał można datować na rozwiniętą fazę wczesnego okresu wpływów rzymskich, późny okres wpływów rzymskich i okres wędrówek ludów. Szczególną uwagę zwraca zespół fazy C₂ z jamowego grobu 171, z trzema przystawkami. W jednej z nich znajdowały się 2 rogowe grzebienie trójwarstwowe – jeden z unikatowym ornamentem zoomorficznym w formie stylizowanych przedstawień jelonka oraz lisa lub wilka, drugi pokryty ornamentem geometrycznym. Zabytkom tym towarzyszyły m.in. dwie brązowe zapinki kuszowate, zdobione pierścieniami z nacinanego srebrnego drutu, oraz żelazna fibula kuszowata z pełną pochewką. Do najciekawszych znalezisk z warstwy ornej należą: fragment importowanej zapinki tarczowatej, zawieszka w kształcie czteroszprychowego koła i szczypczyki z suwakiem zakończonym spiralnymi tarczkami. Najpóźniejszy zabytek, pochodzący z rozwiniętej fazy okresu wędrówek ludów, to luźno znaleziona masywna zapinka kuszowata z podwiniętą nóżką, wykonana z żelaza, zdobiona brązowymi pierścieniami z nacinanego drutu.

Materiały po opracowaniu przechowywane będą w Muzeum Okręgowym w Suwałkach. Badania będą kontynuowane.

Paprotki Kolonia, st. 41,
gm. Milki, woj. suwalskie

patrz: wczesna epoka żelaza

Parzniew, st. VI,
gm. Brwinów, woj. warszawskie

patrz: wczesna epoka żelaza

Pagów, st. E,
gm. Wilków, woj. opolskie

patrz: wczesna epoka żelaza